

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi T-491/17

**Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo“
versus
Euroopa Komisjon**

Üldkohtu (teine koda) 24. septembri 2019. aasta määrus

Tühistamishagi – Riigiabi – Itaalia kehtestatud abikava teatud sotsiaalhoolekande- ja tervishoiuteenuste pakkujatele – Kulud, mis on seotud töötajate puudumisega emapuhkuse ja ülalpeetavate pereliikmete abistamise tõttu – Riigi toetus eraettevõtjatele – Otsus jätta vastuväited esitamata – Ebasoodsasse konkurentsiolukorda sattumata jäämine – Otsese puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus

Tühistamishagi – Füüsilised või juriidilised isikud – Üldkohaldatavad aktid – Aktid, mis ei vaja rakendusmeetmeid ja puudutavad hagejat otseselt – Mõiste „otsene puutumus“ – Kriteeriumid – Komisjoni otsus, milles tuvastatakse, et tegemist ei ole riigiabiga – Abisaajast ettevõtja konkurendi esitatud hagi – Konkureeriv ettevõtja, kes ei ole tõendanud, et otseselt on puudutatud tema õigust mitte saada moonutatud konkurentsi tõttu kahju – Vastuvõetamatus

(ELTL artikli 263 neljas lõik)

(vt punktid 21–36)

Kokkuvõte

24. septembri 2019. aasta kohtumääruses Opere Pie d’Onigo vs. komisjon (T-491/17) jättis Üldkohus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo“ (edaspidi „OPO“) tühistamishagi Euroopa Komisjoni otsuse peale, milles tuvastati, et Itaalia õigusnormid, mille kohaselt kindlustusel põhinevat sotsiaalkindlustuskorda ei kohaldata autonoomsetele avalik-õiguslikele mittetulundusühingutele, ei kujuta endast riigiabi eraõiguslikele sotsiaalhoolekande- ja tervishoiuteenuste pakkujatele, kellele seda korda kohaldatakse.¹

OPO on Itaalia avalik-õiguslik mittetulundusühing, mis osutab sotsiaalhoolekande- ja tervishoiuteenuseid, eeskätt vanuritele ja puuetega inimestele. Komisjonile adresseeritud kaebuses heitis OPO ette sotsiaalhoolekandeteenuste avalik-õiguslike ja eraõiguslike pakkujate ebavõrdset kohtlemist Itaalias, kuna ainult viimastele kohaldatakse kindlustusel põhinevat sotsiaalkindlustuskorda. Sellega seoses heitis OPO ette nii sotsiaalhoolekandeteenuste avalik-õiguslike ja eraõiguslike pakkujate ebavõrdset kohtlemist seoses töötajatele osutatavate teatud teenuste hüvitamisega, kui ka asjaolu, et Itaalia riik kvalifitseeris ta avalik-õiguslikuks

¹ 27. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1939 final, mis puudutab riigiabi SA.38825 „Oletatav riigiabi eraõiguslikele sotsiaalhoolekande- ja tervishoiuteenuste pakkujatele“ (ELT 2017, C 219, lk 1).

üksuseks, mitte aga eraõiguslikuks üksuseks. Vaidlustatud otsuses järeltas komisjon siiski, et kaebuses käsitletud riigisisised meetmed ei kujuta endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Tühistamishagi, mille OPO esitas selle komisjoni otsuse peale, jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna OPO-l ei ole kaebeõigust.

Sellela seoses märkis Üldkohus esmalt, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa kohaselt on igal füüsilisel ja juriidilisel isikul võimalus esitada tühistamishagi üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid. Otsese puutumuse tingimuse kohta rõhutas Üldkohus lisaks, et see nõuab kahe kumulatiivse tingimuse täitmist, nimelt esiteks, et vaidlustatud meede avaldaks otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale, ja teiseks, et see ei jätaks meedet rakendama kohustatud adressaadile mingit kaalutusõigust – meetme rakendamine on puhtalt automaatne ja tuleneb vaid Euroopa Liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme.

Kuna otsese puutumuse tingimuse kohaselt on nõutav, et vaidlustatav akt avaldaks otsest mõju hageja õiguslikule olukorrale, kontrollis Üldkohus seejärel, kas OPO on esitanud põhjused, miks vaidlustatud otsus võib seada ta ebasoodsasse konkurentsiolukorda ja seega mõjutada tema õiguslikku olukorda. Aga kuna OPO asjakohaselt neid põhjuseid ei täpsustanud, siis järeltas Üldkohus, et otsese puutumuse kriteerium ei ole asjas täidetud. Seetõttu jättis Üldkohus tühistamishagi tervikuna vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.